

gælder, og det ud fra den overordentlig nærliggende Betragtning, at naar man finder, at det er logisk korrekt, og at Situationen med den siddende Aalegaardskommission i det hele taget maa opfordre til at blive ved det bestaaende, saa er der slet ingen Anledning til at gaa ind paa Paragraffens enkelte Bestemmelser. Jeg mener at handle korrekt i vedblivende at indtage dette Standpunkt, og jeg skal derfor ikke komme ind paa de Enkeltheder, som er fremdragne af det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky), som omtalte Tidspunktet for Udsættelse af Rader og Ruser, der ændres fra den 1ste til den 10de September, noget, med Hensyn til hvilket man fra alle Sider har været enig om, at det gik i den rigtige Retning. Og jeg skal heller ikke komme ind paa de Bestemmelser, som det ærede 6te Medlem for 9de Kreds (la Cour) omtalte. Men jeg vil gerne have Lov til overfor det nævnte ærede Medlem at fremkomme med et Par enkelte Betragtninger i Anledning af nogle af hans Bemærkninger vedrørende Aalegaardsspørgsmaalet.

Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han skønnede, at der er givet ved Loven af 4. Maj 1907 Nævnene en Ret til at indskrænke Aalegaardernes Længde. Hvis jeg har forstaaet det ærede Medlem ret, kunde jeg imidlertid ønske oplyst, hvorvidt det ærede Medlem kender Eksempler paa, at Aalegaardsnævnene har benyttet denne Ret til at indskrænke Aalegaardernes Længde. Jeg har ikke Kendskab til, at saadanne Forhold foreligger. I det hele taget har jeg ved at have beskæftiget mig med Resultatet af de Kendelser, der er fældede af Nævnene, Indtrykket af, at de ingenlunde kan siges at være gaaet Aalegaardsejernes Ret for nær. Men hvis jeg i saa Henseende skulde være paa Vildspor, hvis jeg tager fejl, vil jeg sætte Pris paa at blive oplyst derom.

Det ærede Medlem vilde tillægge mig den Udtalelse, at jeg havde villet karakterisere Mindretallets Ændringsforslag som tilsigtende at skaffe større Ret for Aalegaardsejerne. Jeg tror, jeg udtalte mig noget mere varsomt, i alt Fald var det min Hensigt at udtale, at Tendensen vel nok gik i Retning af at udvide Aalegaardsejernes Ret. Men det forekommer mig, at denne Opfattelse fra min Side maa være rigtig, thi hvis den ikke er rigtig, saa rejser sig uvilkaarligt det Spørgsmaal: Ja, men hvad er da Hensigten med, at det ærede Mindretal stiller sine Forslag? Thi hvis man ikke ønsker Aalegaardsejernes

Ret udvidet, saa vil det jo sige, at man, naar man bedømmer Spørgsmaalet under det ærede Mindretals Synsvinkel, egentlig føler sig vel tilfreds med den nugældende Ordning; saa er der ingen Anledning til at ændre den, og saa maa det ærede Mindretal, synes jeg, uden Resignation kunne slutte sig til det af Flertallet stillede Forslag: under de foreliggende Omstændigheder at bibeholde den nugældende Ordning, indtil det Tidspunkt kommer, hvor der gennem Aalegaardskommissionens Arbejde er ydet et positivt Bidrag til en mulig bedre Ordning af Aalegaardsspørgsmaalet end den nuværende.

Det ærede Medlem motiverede Ændringsforslaget til § 26, som gaar ud paa, at vi skal opretholde 25 Aar som Aldersgrænse for Fiskernes Stemmeret. Ja, der er jo i saa Henseende at bemærke, at det drejer sig her om en Stemmeret i faglige Anliggender, det drejer sig endvidere om en Stemmeret, til hvilken Adgangen er betinget af, at den paagældende har $\frac{2}{3}$ af sin Indtægt gennem Fiskerierhvervet, og det forekommer under de Omstændigheder Flertallet, at det er ikke blot tidssvarende, men ogsaa ganske naturligt, at der gives Fiskere med opnaaet 21-Aars Alder saadan faglig Stemmeret ligesom Forholdet er i Foreninger, i Andelsforetagender, og i det hele taget overalt, hvor saadanne Mennesker kan melde sig ind som Medlemmer. Der spørger man endda slet ikke om Alder, der foretrækker man slet ikke at have nogen Aldersgrænse. Flertallet ser ingen Anledning til at stille større Alderskrav end de 21 Aar, der altsaa indeholdes i Lovforslaget, som det nu foreligger. Det ærede 2. Medlem for 8. Kreds (Carl Madsen) anbefalede at stemme imod det under Nr. 25 til § 41 stillede Ændringsforslag, og det ærede Medlem hævdede i den Forbindelse, at der gør sig særlige stedlige Forhold gældende, som taler for Opretholdelsen af en saadan Undtagelsesbestemmelse, som det ommeldte andet Stykke af § 41 repræsenterer. Jeg har allerede omtalt, at det forberedende Udvalg var enig om i Henhold til et fra Ferskvandsfiskeriforeningen modtaget Andragende at fjerne denne Undtagelsesbestemmelse. Jeg skal endvidere anføre, at ved Skrivelse af 10. April 1916 har Fiskeriforeningen for Skive-Karup Aa ogsaa rettet Henvendelse til Udvalget om at fjerne dette andet Stykke, og det hedder i dette Andragende: „Det er Fiskerne langs Skive-Karup Aa uforstaaeligt, hvorfor de har skullet indtage denne Undtagelsesstilling tidligere, og vi mente efter Fiskeri-